

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 7. maja.

Vse zanimanje naših parlamentarcev je sedaj obrneno na predloge o ogerske nagodbi, katere imajo v bodočem tednu priti v odsek, tako da bode nekaj tednov jedro delovanja tukaj, a ne v zbornici, čegar razprave se bodo le počasi premikale v znamenje, da ne stoji ura državnozborna.

S tem bode menda v zvezi tudi dolgočasnost sej, kakeršna se je kazala zadnjič in danes. Dolgotrajno čitanje peticij, branje strokovnjaških predlog, tako parlamentarno življenje brez nobene krvi napravi zbornico klaverno in poročila, ako so istinita, suhoparna. Ali je sedanja dolgočasnost tako prevzela poslanca Skeneja, da je po petindvajsetletnem parlamentarnem življenju danes svoj mandat odložil? Pravijo, da stari parlamentarec, ki se odlikuje po znanostih na finančnem polju, hoče tako ubežati razpravam o nagodbi, katero od nekdanj sovražni, a verjetna je tudi trditev, da se je naveličal razmer v nemško-avstrijskem klubu, kateremu je član bil.

Bodi temu tako ali tako, malo zanimivega je dala druga seja po praznikih. Uprav hvaležni moramo biti dvema visokima birokratom, ki sta se začetkom seje spopadla in tako napravila nekoliko zabave. Baron Scharschmid ni le slavni oče svojega glasovitega predloga, nego tudi član upravnega sodišča in kot tak se je čutil zadetega, ko je v prejšnji seji Jurij Lienbacher, dvorni svetnik pri najvišem sodišči, dejal, da se upravno sodišče ni potrudilo, pregledati naredbe, ki se tičejo ženitovanjske oglasnice v Solnemgradu. Zato je danes Scharschmid zavrčal, da ne gre upravnemu sodišču podtikati nepravilnosti. Lienbacher pa se je tudi branil, kolikor je mogel in tako smo danes imeli boj dveh dvornih svetnikov, dveh znanih fežerjev za nemški državni jezik. Razrešil ju je konečno predsednik Smolka, opominjajoč, da prepri o razsodbah ne sodijo v državni zbor.

Zatem so se zvrstila poročila o peticijah, ki so bila kakor glas v puščavi. Več pozornosti je bilo za predlog Groholskega, da se predloga o carinskem tarifu izroči stalnemu carinskemu

odseku, pomnoženemu „ad hoc“ s 12 članovi. Tu se je oglasil antisemit dr. Pattai, zastopnik VI. okraja Dunajskega, ter govoril kot zaščitnik zaščitnega carinstva. Z njegovimi nazori se pač ujemajo koristi producentov, velikih obrtnikov, katere je izrecno zastopal, nikakor pa koristi širših krogov, konsumentov, katerim se z zaščitno carino podražuje blago. Splošnja korist ni osnovana na zaščitnem carinstvu, morebiti tudi ne na svobodnej konkurenci, marveč na zdravih trgovinskih in carinskih pogodbah mej državami. Osobito za naše dežele, ki več uvažajo, negoli izvažajo, bil bi monopol cen, ki se z zaščitno carino potisne avstro-ogerskemu proizvodstvu v roke, hud udarec in zato je premisleka vredno, pod katerimi pogoji bodo naši zastopniki glasovali za vladno predlogo o novem carinskem tarifu.

Koncem seje bila je kratka razprava o načrtu postave, ki ima določiti veljavo vojaških razsodb za odškodnino. Bila je strogo pravniška in oglašali so se v njej dr. Madejski, vladni zastopnik Steinbach in dr. Kopp.

Prihodnja seja v torek.

Kakor omenjeno, vršijo se tačas priprave za pretresanje ogerskih predlog. Predloga o carinskem tarifu se odda pomnoženemu odseku carinskemu, ostale predloge [pa, kakor predloga o bankinem statutu, o trgovske in carinske zvezi itd. bode pretresal jeden odsek s 45 člani. Vlada je pač hotela in grof Hohenwart je zanjo delal, da bi za te predloge bili tudi samostalni odseki, kajti — „divide et impera“, kakor po navadi. Toda uprli so se temu Čehi ter s Poljaki vred dognali skupno obravnavo predlog v jednom odseku, ki se bode volil prihodnji četrtek. Obravnave ne bodo gladko tekle, kajti preživa je v Čehih zavest, da se je nagodba pripravila brez njih, da tudi v njej ni nobene ozira na gospodarsko teženje niti na politično veljavo českega naroda. Saj se pa tudi Cislitvanija more sploh upreti zoper vladni stvor, ki nas ima znova za bodočih deset let držati pod mizo, za katero se na naše stroške pase madjarska oholost. Mi pričakujemo, da bodo naši slovenski poslanci, proučivši stvarino in razmere, na istej strani, kjer bode pogumna obramba slovanstva proti nemški vladi in madjarstvu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. maja.

V poslednji seji Češkega kluba objavil je poslanec Vašaty, da hoče interpelovati v državnem zboru pravosodnega ministra, zakaj da se ne ozira na jezikovno enakopravnost v višjih instancah. Klub se je pa izjavil, da sedaj taka interpelacija ne bi bila umestna, ker je pravosodni minister že budgetnemu odseku objavil, da hoče Praške višje deželni sodnji ukazati, da se bolj ozira na narodno enakopravnost. Sicer bodo pa Čehi imeli priložnost v jezikovnem odseku vladi pojasniti svoje stališče.

„Kromeřížské Noviny“, ki so dosedaj vedno zagovarjale česko državno pravo, priporočajo moravskim državnim poslancem, da naj popuste Palackega drugi program, ki je neizvedljiv, ter naj se potegujejo za prvi, ki zagovarja narodno federacijo. Ta list se je tedaj preveril, da ne kaže moravskim Čehom potegovati se za česko državno pravo, ker sedaj ni nikakega upanja, da bi na tej podlagi kaj dosegli, in misli, da bi bilo bolj prav, ako se postavijo na izključno narodno stališče.

Kakor „Czas“ javlja, je Kallay svetoval cesarju, da obišče Bosno in Hercegovino. Ta pohod bode pomenjal moralčno aneksijo teh dveh provinc, katera bode nazadnje pridobila tudi diplomatsko sankcijo. Letos so razni listi že mnogo ugibali, kdaj da bode Avstrija si prisvojila Bosno in Hercegovino in kake posledice bode to imelo. Razni ruski listi so se odločno izjavili proti okupaciji. Zlasti so pa v Srbiji vesti, da misli Avstrija prisvojiti si ti dve deželi, vzbudile veliko nezadovoljnost. Rističev organ „Ustavnost“ pravi, da ne bode samo vele-vlasti ovirale aneksije Bosne in Hercegovine, ampak se bode tudi Srbija proti temu vojevala. „Beogradski Dnevnik“ pa misli, da je vojna mej Avstro-Ogersko in Rusijo neizogibljiva. Vse balkanske države bodo na strani Rusije.

Vnanje države.

Izid volitev v Srbiji še ni znan. Prva poročila so za vlado jako ugodna. Mnogo je vladi pomagalo, da so v več krajih oni radikalci, ki se neso hoteli združiti z liberalci, volili vladne kandidate. Pritisk bil je pri volitvah velikansk. Oblastva so postopala, kakor v drugih državah postopajo, kadar se zatre kak ustanek. Ječe so prenapolnili. Pri prvotnih volitvah je policija kar ukazovala, koga naj volijo. Kjer pa narod ni hotel voliti vladnih kandidatov, je pa policija tebi nič meni nič

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

Osmo poglavje.

Trije tedni so pretekli. Jutri ima Ivan s svojim polkom oditi k strelskim vajam. Zopet ima povsem živeti kot vojak, štiri dni hoda na poti tja in nazaj in deset dnij prenočevanja pod milim nebom na poljanah Cercottskih v gozdu Orleanskem. Polk se 10. avgusta vrne nazaj v Souvigny.

Ivan ni bil več miren, Ivan ni bil več srečen. Nepotrpežljivo in ob jednom strahoma gledal je, kako se približuje trenutje odhoda. Nepotrpežljivo . . . kajti res je trpel najstrašnejše muke in hotel jim je ubežati čim prej tem bolje; strahoma, kajti tistih dvajset dnij je ne bode videl, ne bode govoril ž njo. Kaj bode iz njega brez nje? Ona, ona je bila, Betina, in on jo je oboževal!

Odklej? Od prvega dne, od tistega prvega sestanka na župnikovem vrtu, ko je bilo še v majniku! To je bila resnica, a Ivan se je še boril in

protivil tej resnici. Mislil je, da ljubi Betino stoprav od tistega dne, ko sta v malem salonu tako veselo in tako prijateljsko kramoljala. Ona je sedela na modrem divanu pri oknu, mej kramoljanjem urejajoča toaleta mlade princeze, Belline punčike. Ležala je na stolu in Betina jo je mehanično vzela v roke.

Zakaj je gospodični Percivalovej baš to prišlo na um, da je govorila o dvojici mladih deklet, kateri bi bil Ivan imel vzeti? Seveda ga to vprašanje nikakor ni pripravilo v zadrego. Odvrnil je, da mu takrat ženitev še ni dišala, da ga sestanek s tistima deklicama niti za spoznanje ni vznepokojil. Smeje se dejal je to, a nekaj trenutkov pozneje se ni več smijal, kajti iznenada je občutil baš tisti nemir in tisto vzbujenje, katerega je tam pogršel. Ivan se ni udajal nobenej omami več, čutil je globoko rano, dobljeno v sredo srca.

A vkljub temu je Ivan ostal zbranega duha. Še tisti dan, dejal je odhajaje sam v sebi: „To je vsakako slabo, zelo slabo, a se bodem že zopet oporavil.“ Iskal je opravičevanja za nespametnost svojo in našel jo je v odnošajih. Teh deset dnij je mična deklica preveč bila njega samega! Kako bi se mogel ustavljati takej skušnjavi? Do dobra se

je bil opil njene čarobnosti, njene miline, njene lepote. A že z jutrišnjim dnevom pričelo bode v grad prihajati kakih dvajset oseb in s tem je konec te nevarne zaupljivosti. Moral je imeti pogum oddaljiti se, izgubiti se v množici, redkeje sniti se z Betino . . . Da bi je nič več ne videl, tega si ni mogel misliti! Hotel je ostati Betini prijatelj, ko jej vender ni smel biti več. Kaj družega Ivan sploh ni mislil, kajti tisto se mu je činilo naravnost strašansko. Ivan je bil najpoštenjši človek na svetu in groza ga je bilo Betininega denarja.

In s 25. junijem počenši še v istini cela reka pohajalcev izlila čez Longueval. Gospa Nortonova je prišla s svojim sinom Danielom Nortonom in gospa Turnerjeva s svojim sinom Filipom Turnerjem. Mladi Daniel in mladi Filip sta oba pripadala čudnej družbi štiriintridesetih. Betina jima je bila sicer iz starega prijateljstva razložila, da svoj čas povsem zapravljata, a to onadva ni ostrašilo in bila sta središče malega dvora, ki je okroževal Betino.

Pavel Lavardens se je bil tudi pojavil na sliki in v kratkem je bil z vso družbo jako domač. Uživale je sijajno in vsestransko vzgojevanje mladih lahkoživcev. Kadarkoli je šlo za kakšno zabavo,

volitev ovrgla in sama brez volitve izbrala si volilne može. Prej izvoljene volilne može so pa zaprli, ako neso pobegnili. Mnogo veljavnih mož se sedaj potika po gozdih, ker jih preganja policija. Iz Gruže so 39 osov pregnali v Kragujevec. V Požarevci zaprli so kandidate opozicije Nikolajevića, Leskovca, Petra Bogojevićanina in Petra Cekinca in več odličnih meščanov. Iz Vlasotincev moral je opozicijski kandidat Stanković bežati čez mejo v Bolgarijo. V Prekopljju se je 200 volilcev pritožilo proti volitvam, a jih je okrajni načelnik takoj 19 najuplivišjih ukazal zapreti. V Raci je okrajni glavlar se izjavil, da narod nema pravice voliti in je kar sam imenoval volilne može. Volilci so se začeli temu ustavljati, okrajni načelnik je pa poklical iz Kragujevca žandarmerijo, ki je kakih 300 zbranih volilcev razgnala, mnogo jih dejala v zapor. Občini Lopos se ni pustilo voliti. Tudi v drugih okrajih so mnogo osov zaprli. Policija se ni brigala za noben zakon. Z dežele prišlo je v Beligrad več deputacij, pritoževati se proti policiji, a vlada je imela za njih pritožbe le gluha ušesa. Dogodki pri volitvah so jasno pokazali, da narod ne mara za sedanjim vladnim sistemom, ki se le s silo vzdržuje. Nadejamo se, da se ne bode policija mogla več dolgo varovati sedanjega vlade. Ta pritisk utegne imeti še dobre posledice. Narod bode vedno nezadovoljnejši postal in ne bode se več zadovoljil s kako premembo vlade v Belemgradu, ampak poglad bode kralja Milana, ki trpi tako vlado. Prej ali slej pridejo tudi za Srbijo boljši časi.

O tem, kako postopa sedanja bolgarska vlada z njenimi političnimi nasprotniki, pišejo se v „Moskovskija Vjedomosti“ iz Plovdiva čudne stvari. Izjemno stanje je bolgarska vlada silno zlorabila. Vojno sodišče bilo je poklicano, da sodi le o nekaterih prestopkih in zločinstvih, toda vlada se zato ni brigala in je vse državljane izročevala vojnemu sodišču. Dravljanji so se kar zapirali, pošiljali v prognanstvo in celo telesno kaznovali, kar je v nasprotju z veljavnimi zakoni. Razen oficijoznih listov ni smel noben list brez poprejšnje cenzure izhajati. Da so koga dejali v ječo, bilo je zadosti, ako ga je kdo v brezimnem pismu počrnil, da dočičnik ne veruje na zjedinenje obeh Bolgarij pod knezom Battenbergom. Večkrat so obdolžence topli pri sodnji. Starozagorski prefekt Stojan Cajmov se je v tem posebno odlikoval. Na njegovo povelje je od vasi do vasi hodila vojaška četa, ter pretepal kmete, kateri so se predrznili obsojati turško-bolgarski sporazumljenje. Skoro v vsakem selu Starozagorskega okraja pretepli so kake tri kmete, mej družimi celo Čjuhalskega župana, gospoda Marka Bjenkova, kateremu so naštel, kakor je sam pravil, 25 palic. Nekaterih osov pa zaradi njih socialnega položaja neso mogli tako kaznovati. Prišla je vladi na misel, da organizuje prostovoljne roparske čete, da bodo preganjale te njene nasprotnike. Roparske čete so napale več vladnih nasprotnikov in jih preteple. Posebno v Vzhodni Rumeliji se je večkrat kaj tacega prigodilo. V Plovdivskem okraju je sam prefekt Nedjelov organizoval tako roparsko četo. Tatje in roparji udirali so v hiše in čakali po cestah svojih žrtev. V Staronovem selu pretepli so roparji župana Ivana Kabadževa in njegovega tajnika Stojkova. Poslednjega so tako stepli, da je umrl. Plovdivska četa je pa pretepla prejšnjega ministerskega predsednika Burmova. Zločinstvo javnega nasilstva, izvršeno na Burmovu, spada pred vojaško sodišče, a pravosodni minister Rado slavov se poteguje, da bi zločince sodili navadni sodniki, da bi se ložje odtegnili kazni ali pa bili manj kaznovani.

Ker se Grki neso hoteli udati, ko so poslaniki ostavili Atene, storile so velevlasti še jeden daljši korak, da jih prisilijo k prijenljivosti. Prvi tajniki poslaništva v Atenah, kateri sedaj vodijo diplomatske posle, objavili so grški vladni, da bode

brodovje velevlastij še blokovalo grška obrežja. Nobena grška ladija sedaj ne more ostaviti pristanišča, pa tudi ne približati se grškemu obrežju, ako pride od kod drugod. Grkom je sedaj zabranjena vojna po morji proti Turčiji. Položaj je jako napet. Ruski oficijozni list „Nord“ misli, da se mir v orientu ne bode dal ohraniti in opominja velevlasti k jedinstvi, da bodo vojno omejile. Po drugih poročilih je pa upanje, da se Grki še premislijo sedaj, ko se lahko preverijo, da se velevlasti ne mislijo šaliti. Grki se tudi ne upajo začeti vojne, ker dobro vedo, da bi bili tepeni, velevlasti bi se pa zanje ne potegnile, ko bi sami začeli boj. Turčija sicer že težko čaka, da bi se stvar kako zasukala, ker jej zbrana vojska napravlja mnogo stroškov, boja pa tudi neče začeti, ker vidi, da jedinstvo velevlastij ni posebno trdna. Francija že sedaj simpatizuje z Grki, Rusija bi se pa tudi utegnila zanje potegniti, ko bi jih Turki napali.

Pruska zbornica poslancev vsprejela je krkveno politično predlogo po kratkej debati v drugem branji. Jazdzewski je predlagal, da bi se zavrgle nekatere izjeme, ki so določene za poljske pokrajine. Proti temu predlogu se je izjavil takoj Windthorst, ker on misli, da ni upanja, da bi ta predlog bil vsprejet. Naučni minister se je pa izjavil, da dvomi, da bi zakon bil sankcioniran, ko bi se Jazdzewskega predlog vsprejel. Za Jazdzewskega predlog glasovali so samo Poljaki.

Dopisi.

Iz Kočevja 7. maja. [Izv. dop.] Včeraj sklenila se je definitivno pogodba gg. Ranzingerjev, posestnikov „premogovega skladišča“ in „glazute“ z g. Hertlom ravnateljem in pooblaščencom „Trboveljske premogove družbe“ o prodaji „Kočevskega premogovega skladišča.“ Včeraj prepričal se je ta gospod ob navzočnosti „rudniškega komisarja,“ da so se izpolnile, vse točke že lansko leto sklenene pogodbe, ki so bile potrebne, da bode pogodba veljavna, t. j. da družba kupi premogove plasti. Največ je bilo zavisno od posebnega rova (Stollen), ki so ga morali gg. Ranzingerji na lastne stroške napraviti na mestu, kjer se jim bode pokazalo, koptati. Ako je na tem mestu premogova plast dovolj globoka, potem še le je pogodba veljavna. Nad pol leta kopali so na tem mestu neumorno, posebne stroje morali so si naročiti, tako da je delo okolu 16.000 gld. stalo, vedno in vedno se je reklo, še toliko in toliko metrov manka. Vsak je želel tej rodbini, da bi se jim njih podjetje posrečilo, dokler se ni včeraj za gotovo zvedelo, da se je tudi to delo posrečilo se. Na srečo gg. Ranzingerjev, ki potegnejo 450.000 gld. za prodajo premogovega skladišča; v največji dobiček Trboveljski premogovi družbi, ki si je napravila vir, iz kojega bode kdaj še milijone vlekla; v lep zaslužek g. dr. Burgerju, posredovalcu kupčije, ki je 20.000 gld. za njegov trud v žep utaknil in slednjič v dobro kupčijo nekaterih posestnikov manjših delov premogovega skladišča, ki so drago svoja zemljišča prodali — definitivno je kupčija sklenena. Pa kakor ima vsaka stvar svojo dobro in svojo slabo stran, tako je i tukaj. Ker bode Trboveljska družba glazuto zaprla, zgubi s tem nad 50 družbin okolu 350—400 ljudij vsakdanji zaslužek. Želeti bi bilo, da se jim na drug način pomaga.

Zanimivo je, kako so gg. Ranzingerji premogovo skladišče si pridobili. Začetkom 30. leta na-

šega stoletja napravljali so v kneza Auersperga gozdih v Karlshütte steklo. Pri tem jih kurjava nič ni stala. Mej delavci bilo je tudi troje delavcev, izučenih v tem, doma s Českega, ki so se posebno odlikovali v pridnosti in varčnosti. Leta 1845, kar hkratu najde nek Ferdinand Černe sedanje premogovo skladišče, za katero poprej nihče vedel ni. Ko ti trije delavci — bratje to zvedo, gredo in pokupijo nekoliko parcel za malo denarja. Do takrat privarčevali so si bili vsak okolu 2000 gld. S tem začno na lastno roko steklo izdelavati, kupčija morala je cvesti, kajti napredovali so izvrstno. Da ne bi tekmeča dobili, pokupili so polagoma vse premogovo skladišče. Prišli sta nesrečni leti 1859 in 1866 in ž njima bitka na Laškem.

Svoje blago so namreč na Laško, Beneško spečavali. Vsled vojne podrla se je kupčija. Imeli so tačas mnogo delavcev. Akoravno se jim je tedaj tako slabo godilo, da so zgubo imeli, vendar večletnih pridnih delavcev neso odpustili. Zadolžili so polagoma bolj in bolj, zlasti ker so v nesrečne roke pali. Tako so težavno, a možko vztrajali do danes, kjer so sicer jako dobro kupčijo sklenili, toda ako bi se bili mogli vzdržati, postali bi bili v trenutku, ko se prvič železnica v Kočevje pripelje — milijonarji. Toliko in tako izvrsten premog hrani v sebi naše premogovo skladišče. Sicer pa tej rodbini vsak iz srca privoščiči, da so vsaj tako ugodno in srečno kupčijo sklenili.

Iz Čateža o b S a v i 8. maja. [Izv. dop.] Dnevi sile, joka in stoka so se nam baš bližati začeli. Človek se nekako bojazljivo spominja onega prerokovanja, kajti slabo leto se nam napoveduje, leto glada i Bog ve sam, kaj še vse, in to v lepem letnem času, v začetku leta, v cvetoči pomladi!

Mrzlo je pri nas neznosno. Pretečeni četrtek je pal v naši okolici pol ure od nas sneg, a le za kratek čas. Včeraj na večer je pa pri nas nekoliko deževalo, temperatura se je skrčila ob 8. uri na večer na + 4° R, in v okolici je zopet snežilo, posebno beli so bili Vlaški hribi — Gorjanci. Videl se je pa tudi danes sneg nad Krškem, po Štajerskem, Hrvaškem. Nasledek tega zapada je — danes huda slana. — Vse se s strahom in otožnostjo obrača proti vinskim goricam, kjer je slana gotovo uplivala; bati pa se je še hujšega, ker je danes navzlic solnčnemu dnevu občutljivo mrzlo. Koliko je slana škode prouzročila, do zdaj še ni znano.

Delo je v vinskih goricah zaradi dolge, hude zime zelo zaostalo, nakupičilo se pa je, ko se je malo odgrelo, vse delo najedenkrat, v vinogradih, na polji in drugje. Zadržuje pa delo še zdaj mraz. Iz omenjenih uzrokov stoji veliko vinogradov nenakoljenih, trte neso privezane, vinogradi neso kopani.

Kjer se pa vendar le delo izvršuje, prouzroči se velika škoda, ker mladi odgnanki radi pri najmanjši priložnosti odpadejo.

Sodi se še zdaj, da bodo zaradi marsikaterih, neugodnih, zgodnih nezgod ter okoliščin, malo vina, kakšno, in koliko ga bode, poročali bodemo vestno o svojem času. Dal Bog, da bo boljše, kot si mislimo!

Vsakdo naj pa toči z nami solze toge i ža-

kakor za jahanje, croquet, lawn-tennis, ples ali domače gledališče, bil je za vse pripravljen in povsod se je odlikoval. Izkazal se je vsem ravnega in na občno željo je postal vodja in aranžer vseh veselice na Longuevalu. Betina niti za hipec ni dvojila o njem. Jedva je bil Ivan predstavil jej Pavla Lavardensa, jedva jej je prvič bil se poklonil, že se je obrnila k Suzanki ter jej šepnila v uho: „Petintrideseti!“

Vender je Pavla zelo prijazno vsprejela in ta je bil nekaj dnij dovolj slab, da je njeno prijaznost pripisoval lastnej ljubeznjivosti. A to je bila velika pomota. Ivan ga jej je predstavil, Ivanov prijatelj je bil, to je bila vsa zasluga njegova v Betininih očeh.

Hiša gospe Scottove bila je odprta hiša. Pri njej človek ni bil povabljen za jeden večer, temveč za vse večere in zategadelj je Pavel prihajal večer za večerom. Njegov sen se je bil uresničil: našel je bil Pariz v Longuevalu.

A Pavel ni bil niti nečimern, niti aboten. Brez dvojbe ga je miss Percivalova odlikovala s prav posebno pozornostjo in z raznimi dokazi naklonjenosti; rada je imela, ako je dolgo kramoljala ž njim, prav dolgo in čisto sama ž njim . . . a kaj je

bil vedno vračajoči se, neizogibljivi predmet njiju razgovorov? Ivan, še jedenkrat Ivan in zopet Ivan!

Pavel je bil lahkomiseln in površen, a postal je zelo ozbiljen, kadar je zadevalo Ivana, kajti ljubil ga je in spoštoval. Nič mu ni bilo prijetneje, nič mu ni bilo laglje, nego o prijatelji iz mladih let govoriti vse, kar je dobrega mislil o njem. In ker je Pavel videl, da ga Betina rada posluša, svojim besedam ni stavil meje.

Vender je Pavel nekega večera hotel žeti plačilo za viteško vedenje svoje — in prav je imel. Zopet je jedno četrto ure prebil v razgovoru z Betino; potem gre k Ivanu, stoječemu v oddaljenem kotu salona, ter mu veli:

„Prepuštil si mi polje prosto . . . in brez ovin-kov sem si izvolil gospodično Percivalovo.“

„Pač nemaš uzroka, da bi bil nezadovoljen s svojim izborom. Saj sta si najboljša prijatelja.“

„Vsakako . . . že gre . . . že gre, a vendar ne gre! Ni je ljubeznjivejše in mičnejše stvari nego je miss Percivalova, a, naložila mi je silno nehvaležno in smešno ulogo, ulogo, ki se kar nič ne prilaga mojim letom. Dovolj sem še mlad za ljubimca, a ne dovolj star za zaupnika.“

„Za zaupnika?“

„Da, mili moj, za zaupnika! To je moja služba v tej hiši. Saj si naju ravnokar opazoval. Oh, prosim, jaz imam oči na pravem mestu . . . Opazoval si naju . . . Veš li, o čem sva govorila? O tebi, dragi moj, samo o tebi! In tako je slehern večer. Obsipa me z vprašanji: „Bili ste torej z njim skupno vzgojevani?“ — „Oba vaju je poučeval abbé Konstantin?“ — „Gotovo kmalu postane stotnik? In potem?“ — „Major!“ — „In potem?“ — „Polkovnik itd. itd. . .“ Ivan, Ivan, ako bi ti hotel!“

Ivan se vznepokoji in skoro razsrdi. Pavel se je zelo čudil tej nenadni vzbujenosti.

„Kaj pa ti je? Saj nesem ničesar rekel . . .“

„Odpusti, nesem imel prav! A zakaj pa tudi misliš na tako nemožne reči.“

„Nemožne? . . . Kar razumeti ne morem . . . saj sem vendar tudi sam zase mislil na to nemožnost?“

„Seveda, ti . . .“

„Kaj, jaz? . . . Ako jaz na to mislim, tudi ti lahko . . . Ti si več nego jaz.“

„Pavel, prosim te!“

Ivanu je bilo videti, da mu je zelo neugodno.

(Konec prih)

losti, ako bi nas res zadeti utegnila kaka nezgoda — slabo leto — da bi razen vsakdanjega kruha pri nas tudi ne bilo tako izborna dobre kapljice, kot lansko leto, s koje radi vsakemu pošteno in po poštene poti vsekdar postrežemo.

Reelnost že nasvetovanih gospodov je povsod znana.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Gospod Ignacij pl. Kleinmayer, dosedaj knjigovodja v Kamniku, premeščen je v Kranj. — Na njegovo mesto v Kamniku pride kot zemljišni knjigovodja gosp. Edmund Samsa iz Metlike. — Zemljišnim knjigovodjo v Metliki imenovan je g. Ivan Črček, kancelist pri deželni sodnji v Ljubljani. — Kancelistom pri deželni sodnji v Ljubljani imenovan je gosp. Andrej Hude iz Maribora.

— (Umrli) so pretekli teden: Ignacij Pečnik (Urbančkov) na Ježici 25 let star. — Andrej Hafner, mesar, 40 let star, iz znane rodoljubne rodbine v Škofjiloki. — Valentin Zakotnik, trgovec in posestnik v Šent Vidu nad Ljubljano, načelnik tamošnjih narodnih društev. V slednjega življenji bila je 4. ura osodepolna. Ob 4. zjutraj bil se je porodil, dne 8. februarja t. l. ob 4. uri zjutraj bila je njegova poroka, dne 8. maja ob 4. uri zjutraj pa je poteklo mlado njegovo življenje. — Bodi vsem trem preterano umrlim zemljica lahka!

— (F. Z. M. baron Kuhn) pripeljal se je včeraj zvečer z brzovlakom v Ljubljano ter danes ogledal tukajšnje vojaštvo. Danes zvečer se zopet odpelje.

— (Pevski zbor Ljubljanske čitalnice) priredi prihodnjo nedeljo (pri ugodnem uremnu) majnikov izlet na Dobravo in Švico. Na Dobravi bode pri sv. maši tudi mešani zbor pel. K temu izletu vabijo se vsi udje Ljubljanske čitalnice in sploh prijatelji petja. Natančnejši program priobčimo prihodnjič.

— (Iz Zagreba:) Dr. David Starčević prestal bode dne 18. t. m. svoj petmesečni zapor, a čaka ga zopet nova nadloga. Banski stol ustavi mu je odvetnikovanje in začel disciplinarno preiskavo proti njemu. Povod preiskavi je njegova obsodba. Banski stol sklicuje se na §. 10 odvetniškega reda in pravi v nagibih: „Iz sodbe se vidi, da se Starčević kot odvetnik ni tako obnašal, da bi bil vsekdar vreden zaupanja in časti, ki jo zahteva njegov poklic“. Dosedanjega substituta dr. Hinkovića so ob enem odstavili in odvetniku Cenacu substitucijo izročili.

— (G. Dragutina Weingärtnera slika), predstavljajočo zgodovinsko imenitno sejo hrvatskega zbora dne 4. julija 1848, prodaja narodni trgovec g. Peregrin Kajzel na Starem trgu. Slika je v resnici lepa, kar bode potrdil vsakdo, kadar si jo ogleda in okrasila bode vsako narodno sobo.

— (Pobalinsko.) Preteklo noč sneli so doslej neznani pobalini tablo nad prodajalnico g. M. Pakič-a v šolskem drevoredu in jo vrgli v Ljubljano. Danes dopoldne ujela se je tabla na skalah pri Fužinah deloma poškodovana. Tudi nekaj predoknic se je na skalah ujelo. V Dolgih ulicah sneli so ponočnjaki dokaj predoknic (šaluzij), in je deloma zanesli v druge ulice, deloma razmetali. Tako pobalinsko dejanje je pač kazni vredno.

— (Okrajni zastop Slovenjobistriški) dobil bo vendar drugo lice. Odskar imamo na Štajerskem okrajne zastope, bile so te korporacije večinoma v nemčurskih rokah. Polagoma pa bode drugače. Štajerski naši rojaki ne delajo s hrupom, a delajo dosledno, kakor vojaki. V 5. dan t. m. bile so volitve za okrajni zastop izmed veleposestnikov. Zmagali so narodno-konservativni kandidatje: grof Brandis, dekan Hajšek, župnik Hrzič, posestniki Karol Hrastnik, Fr. Hartner, Ed. Candolini, Anton Grundner, Stefan Hochler. Dosedanji načelnik Albert Stiger dobil je samo jeden glas. Ker je volitev v kmetskih občinah gotova, bode vendar jedenkrat okrajni zastop Slovenjo-Bistriški večinoma narodno-konservativen. To nam je v posebno zadoščenje, ker so pri prvi volitvi v okrajni zastop Slovenjo-Bistriški kmetje bili tako silno nahujskani, da narodnjaki neso bili življenja varni. Hvala Bogu, časi se spreminjajo, tudi v naših ulicah bode jedenkrat somenji!

— (Denarna obrtnijska pomočna družba Ljubljanska) imela je včeraj ob 10. uri dopoldne v mestni dvorani svoj 30. občni zbor, katerega se je udeležilo 30 članov. Pred-

sedoval je vodja g. J. N. Horak, ki je, pozdravivši člane, naglašal važni napredek, da se je zadnje leto društvu posrečilo, preskrbeti si lastni dom, s tem, da si je kupilo popolnem brez dolga hišo št. 8 v Židovskih ulicah, h katere ogledu po občnem zboru vabi vodja društvenike. Škrutinatorji volilnih listov imenuje vodja gg. Bendo, Dorerja in Pilkota. Overovateljema zapisnika pa gg. Zittererja in Plehana. Iz računskega sklepa je razvidno, da je društvo štelu koncem leta 1885 260 udov, od katerih je 20 novih. Denarni promet znašal je 375.398 gld. 41 kr. dohodkov, in ravno toliko izdatkov. Glavna bilancija kaže mej drugim pri aktivih: posojila 2055 društvenikom vkupe 149.417 gld. pri pasivih: glavnice društvenikov 15.562 gld. 66 kr.; glavnice neudov: 118.232 gld. 23 kr.; rezervna zaklada: 6.674 gld. 13 kr. (poleg tega društvena hiša z 10.500 gld.) čistega dobička je pa 1358 gld. 14 kr. Račun izgube in dobička kaže: 4867 gld. 78 kr. V imenu pregledovalnega odseka poroča istega načelnik g. Janez Zor, da je pri pregledu društvenih knjig dohodke in troške vse natančno upisane in urejene našel, ter predlaga, naj izreče zbor vodstvu za l. 1885 absolutorij, čemur zbor brez razgovora pritrudi. Pri dopolnilni volitvi štirih udov v načelstvo izvolijo se po listkih gg. Oroslav Dolenc, J. N. Horak, Srečko Noll in Miha Pakič. Za preglednike računov: Fran Geba mlaj., Janez Zitterer in Janez Zor. Sklene se potem, da se sklep o prenapredbi društvenih pravil konečno prepusti načelstvu. Prenaredba pravil gre bistveno na to, da je odslej sestavljena zadruga 1. iz društvenih deležev, 2. iz obrestovalnih hranilnih ulog, 3. iz na kredit zadruga najetih posojil in rezervnega zaklada. Na predlog vodje J. N. Horaka dovoli občni zbor za zidanje hiše katoliških rokodelskih pomočnikov 50 gld., za učence tega društva 10 gld., v podporo za ubožane obrtnike ali njih udove 30 gld. in za društvo „Narodna šola“ 10 gld. Potem se zborovanje sklene. — Po zborovanji odšli so udje ogledavat društveno hišo in tu se je priredila g. J. N. Horaku čisto nenadna, jako srčna slovesnost. Pisarna je bila okrašena s prav dobro zadeto podobo g. J. N. Horaka v naravni velikosti, odičena z lavorovim vncem. Namestnik vodje g. Pakič pozdravi g. Horaka v imenu udov in izjavi, da je društvo iz nevenljive hvaležnosti za velike zasluge, ki jih ima g. Horak kot ustanovnik in tridesetletni vodja za društvo in za meščanstvo in obrtnike Ljubljanske, sploh v trajen spomin naročilo to podobo, da krasi pisarno, da bodo tudi poznejši društveniki poznali po podobi moža, ki je tolikanj storil za društvo. Podoba bode pa tudi spomenik tridesetletnice društvenega obstanka, ko si je društvo pridobilo svojo hišo. Konečno izreka g. Pakič vodji zahvalo za dosedanji trud in izreka željo, naj bi g. Horak še dolgo let ostal društvu na čelu in isto vodil. Društveniki potem glasno vskliknejo trikrat živio g. Horak! Vodja g. Horak se vidno ginjen zahvali za veliko čast in za veliko ljubezen, katero so mu društveniki naklonili. Rad je deloval zmirom društvu v prid, storil bode i to nadalje, ako mu bodo udje naklonili še zaupanje. S tem je bila lepa slovesnost končana.

— (Zadnji mesečni somenji) 8. t. m. se je slabo obnesel; pa ni čuda, saj smo imeli par dni poprej veliki „letni“ somenji. Živine prignalo se je 404 glav in sicer: 162 konj, 114 volov, 103 krave in 25 telet. Kupcev je bilo malo, kupčija slaba.

— (V mestnej klavnici) zaklalo se je pretečeni mesec 1920 glav živine in sicer: 243 volov, 197 prašičev, 823 telet, 61 kozlov in ovac, 589 kozličev in 7 konj. Razen tega bilo je na ogled prinešenega 356 kilogramov mesa.

— (Iz Kostanjevice) 8. maja. Današnji mraz je poškodoval, če ne popolnem uničil, ves tukajšnji vinski pridelek za letos. Velikost škode bo, ker je mraz jednako zadel visoko kakor nizko ležeče vinograde, strašna. Vse je jako lepo kazalo; trte so kazale obilo grozdčikov, zdaj pa je vse, kakor kuhano. Velika beda zopet grozi siromašnim Dolenjcem. Dobro je le, da vedno slabo vreme ni dopuščalo ljudem po navadi krompir saditi, sicer bi jim bil še ta poškodovan. Kaj bo s sadjem, ki je že obcvetelo, ne vem. Tožna Dolenjska!

— (Novopazarski sandžak) zadela je huda zima. Sedem dni je snežilo, sneg leži na debelo, temperatura 10 stopinj pod ničlo. Cvetje sadnega drevja uničeno, živina brez krme. Bati se je katastrofe. Tako čitamo v „Pester Lloyd“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 9. maja. Akad. društvo „Slovenija“ je sinoč na velikem zboru jednoglasno in s posebnim navdušenjem odobrilo tale predlog dra. Murka: „Akademično društvo „Slovenija“ proslavi v zvezi z Dunajskimi Slovenci dvajsetletnico književnega delovanja svojega častnega člana Josipa Stritarja začetkom prihodnjega meseca. V izvrševanje tega sklepa se pomnoži odbor.“

Dunaj 9. maja. Mej zadnje sejo državne zbornice so imeli slovenski poslanci vkupen sestanek in razgovor. Samo po sebi se umeje, da se ga neso udeležili Hohenwart, Windischgrätz in Goedel. Navzočni so sklenili, da se bodo v prihodnje redno shajali v pogovore o zastopanju slovenskih teženj, osobito sedaj pri razpravi o ogerskeji nagodbi. V to svrhu se je že na tem shodu razdelilo nekoliko referata. Da bi se ločili od Hohenwartovega kluba, to vprašanje se ni še pretresalo. Upajmo pa, da se k prvemu koraku na boljše pridruži še nadaljnji.

Zader 9. maja. Namestnik Blažekovič dospel semkaj in bil slovesno vsprejet.

Krakovo 9. maja. V zahodni Galiciji je kakor po zimi. Črevelj debel sneg pokriva polja.

Belgrad 9. maja. Resultat volitev: Skupaj s 40 poslanci, ki jih imenuje kralj, šteje vladna večina 100 poslancev, opozicija 58.

Atene 9. maja. V okrožnici izraža Delyanis bojazen, da bi se Turčija vsled blokade utegnila okoristiti ter napasti Grško. Da obvaruje deželo take nesreče, odločil se je, da odstopi. — Po izvestji grškega konzula v Caneu odplulo je mejnarodno brodovje v grško morje.

Canea 9. maja. Izvestje Reuterjevo: Mejnarodno brodovje, ki je preteklo noč odplulo v grško morje, vrnilo se je zaradi viharnege vremena v Sudski zaliv.

Atene 10. maja. Kralj odklonil ostavko Delyanisovo zahtevajoč, naj Delyanis reši deželo iz zaozljanega položaja. Delyannis ostavke neče umakniti ter je izjavil, da se ne more strinjati z demobilizacijo.

Trzne cene v Ljubljani dné 8. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	666	Špeh povejen, kgr.	67
Rež, „ „	520	Surovo maslo, „	85
Ječmen, „ „	487	Jajce, jedno	2
Oves, „ „	341	Mleko, liter	8
Ajda, „ „	377	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „ „	487	Telečje „ „	58
Koruza, „ „	504	Svinjsko „ „	70
Krompir, „ „	357	Koštrunovo „ „	33
Leča, „ „	8	Pišanec „ „	50
Grah, „ „	8	Golob „ „	18
Fižol, „ „	850	Seno, 100 kilo	241
Maslo, kgr.	96	Slama, „ „	241
Mast, „ „	72	Drva trda, 4 □ metr.	720
Špeh frišen, „ „	64	„ mehka, „ „	450

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. maja.	7. zjutraj	738-87 mm.	8°4' C	sl. szh.	jas.	
	2. pop.	735-75 mm.	14°6' C	z. szh.	d. jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	735-93 mm.	8°0' C	sl. szh.	jas.	
9. maja.	7. zjutraj	735-85 mm.	6°0' C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. pop.	734-57 mm.	19°2' C	sl. vzh.	obl.	0-00 mm.
	9. zvečer	734-63 mm.	12°6' C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura 10°3' in 12°5', za 2°3' in 0°3' pod normalom.

Dunajska borza

dné 10. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 20 kr.
Srebrna renta	85 „ 40 „
Zlata renta	114 „ 60 „
5% marcna renta	101 „ 75 „
Akcije narodne banke	877 „ „
Kreditne akcije	287 „ 20 „
London	126 „ 50 „
Srebro	— „ „
Napol.	10 „ 03 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 94 „
Nemške marke	61 „ 85 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 „ 75 „
Ogrska zlata renta 4%	103 „ 35 „
„ papirna renta 5%	94 „ 75 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 20 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „ 25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127 „ „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	119 „ „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 „ 60 „
Kreditne srečke	100 gld. 175 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 75 „

Prejemlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.
Znano reelno delo.
Nizke cene.

ADOLF EBERL,

izdelovalec

(274-14)

oljnatih barv, lakov, firnežev
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA. Marijin trg, tik frančiškanskega mostu. LJUBLJANA.

Samo kemično čiste
oljnate barve,
lake
in firneže.
Prodaja
na drobno in debelo.
Najnižje cene.

Naznanilo preselitve in otvorenja.

EDVARD RASCHEK,

sladčičar na Preširnovem trgu št. 2.

Usojam se velečastitemu p. n. občinstvu od tod in drugod objaviti, da sem svojo sladčičarijo preselil v novo sezidano hišo

v Selenburgovih ulicah št. 4 (poleg Kazine)

in jo bom odprl 15. maja.

Dobivale se bodo v veliki izbiri vsak dan razne in najfinejše pekarske torte, kakor tudi najfinejši sladoled, ledena kava, ledena čokolada, punš à la Glace in vsakovrstna osvežila.

Naročbe za svatbe, krste in obede se najboljše in najtočnejše izvrše.

Za mnogobrojna naročila proseč, se znamenjuje z veselo spoštovanjem

EDVARD RASCHEK, sladčičar.

(325-1)

Otvorenje gostilnice „pri panji“

v Vegovih ulicah št. 10.

Usojam si mojim čestitim gostom za mnogobrojni obisk moje gostilnice v Lingarjevih ulicah izreči srčno zahvalo ter njim in slavnemu občinstvu naznaniti, da sem otvoril z današnjim dnem

gostilnico „pri panji“ („zum Bienenkorb“)

v Vegovih ulicah št. 10.

Točil bom izvrstna dolenska vina, liter 30 kr., bizeljska vina, liter po 36 in 40 kr., Kozlerjevo carsko pivo vrček 10 kr. Stregel bom tudi zmirom z domačim „prutom“.

Priporočam se za mnogobrojni obisk

s spoštovanjem

Alozij Zajc, gostilničar.

(332-1)

Zahvala.

Tužnega srca izjavljamo za skazano sočutje mej boleznijo in ob smrti pristrčno ljubljene brata, gospoda

IGNACIJA PEČNIKA,

za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu ter za lepe darovane vence vsem sorodnikom, znancem in prijateljem najpristronejšo in najiskrenejšo zahvalo.

V Stožicah, dne 10. maja 1886.

Žalujoča rodbina
Pečnikova.

(337)

Št. 8191.

(336-1)

Razglas.

C. kr. mestna del. okrajna sodnija v Ljubljani naznani: K zapuščini 20. aprila 1886 umrlega fajmoštra Lorenc Mazik-a iz Černuč spadajoči fundus inštruktus, hišno, sobno, kuhinjsko orodje in gospodarske reči, vsa živina, obleka, perilo, knjige itd. se bodo

13. maja 1886

ob 9. uri v farovži v Černučah pri očitni dražbi tudi pod šacilom proti takojšnjem plačilu prodajalo.

C. k. mestna del. okrajna sodnija v Ljubljani dne 8. maja 1886.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani uljudno naznanjam, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti št. 6, nasproti gostilni „pri avstrijskemu cesarju“. — Priporočam se čast. naročnikom, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skrbel bom, vselej naglo in dobro postreči, kar mi je lahko mogoče vsled lepo in drobno urejene knjigoveznice, oskrbljene z najboljšimi in najnovejšimi stroji za izdelovanje raznovrstnega dela. Priporočam se čast. predstojnikom in knjižničarjem čitalnic in bralnih društev, članom „Matice Slovenske“ in družbe sv. Mohora za vezanje društvenih knjig. Izdelujem vsakovrstna knjigovezna dela za uradnike in župnije, kakor glavne knjige, zapisnike itd., ter se priporočam za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in brze postrežbe. Vnanjim naročnikom pripravljen sem pri večjih pošiljkih povrniti vožne in druge stroške. Ljubljanske gg. naročnike pa opozarjam, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti mi delo izročiti, naj blagovolijo po dopisnici naznaniti natančno dan in uro, kdaj naj pošljem ponj ali ga sam prevzamem. Vedno bom pripravljeno vsako najmanjše delo prevzeti in točno izdelanega vrniti.

Z odličnim spoštovanjem

FRANJO DEŽMAN,
knjigovez.

(327-2)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000

mark

kot največji dobiček v najhujšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
512 dobit. à mark	1000
818 dobit. à mark	500
31720 dobit. à mark	145
16990 dobit. à mark	300, 200,
	150, 124, 100, 94, 67,
	40, 20.

9,550.450 mark.

Najrovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventualno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštnih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gl. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gl. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gl. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utišanim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeno smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastoj pošljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

15. majem 1886

nam direktno doposlati.

(238-9)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.